І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: BArcly 7-5337
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: 435-8740

РІК LXXIV. Ч. 8. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 17-го СІЧНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 17, 1967 No. 8. VOL. LXXIV.

ОСТАННІ ВІСТІ

Понеділок, 16-го січня, 1967

В АМЕРИЦІ

1-го ЛЮТОГО ПОЧИНАЄ ОБОВ'ЯЗУВАТИ закон про збільшення мінімальної платні за годину праці з 1.25 дол. до 1.40 дол. З цього збільшення цього року скористає тільки один мільйон робітників, бо велика частина їх вже має платню 1.40 дол., або й більшу. Але більше робітників скористає з нового закону від 1-го лютого 1968-го року, коли мінімальна платня має становити 1.60 дол. за одну годину праці. Ця платня відноситься тільки до деяких категорій робітників. Є такі робітники, які 1-го лютого ц.р. дістануть збільшену платню до 1, дол. в 1968 році — 1.15 дол.; в 1960 — 1.30 дол.; і аж в 1971 р. — $ 1.60.

ЗБІЛЬШЕННЯ ПОШТОВИХ ОПЛАТ за пересилки за кордон. Департамент Пошти повідомляє, що плянує збільшити поштові оплати від посилок за кордон. Ці збільшені оплати мають обов'язувати від 1-го травня 1967. Летунський лист до Европи замість 15-ох центів — 20 центів. Летунський лист до Карайбського обширу замість 15 центів — 17 центів. За посилки з друками збільшено на одного цента. Летунські картки не 7 тільки 8 центів. Оплати від пересилки пакунків збільшені на 20 центів від одної пачки. Звичайні листи за кордон коштуватимуть 13 центів, замість теперішних 11 центів.

РОМНІ КРИТИКУЄ УРЯД ЗА СПОСІБ ведення війни у В'єтнамі. Мишиґенський губернатор республіканець, можливий кандидат на президента в 1968-му році, сказав, що ведення війни і одночасна просьба про мир спричинює те, що Північний В'єтнам може думати, що ЗДА чомусь то хочуть закінчити війну, і тому комуністи не хочуть сісти до переговорів. Ромні не критикує Уряд за те, що американські вояки борються у В'єтнамі, тільки він хотів би, щоб Уряд вів енергічніше війну, бо тоді сам Північний В'єтнам може просити про мир. Ромні критикував Уряд і за те, що старається вести приязнішу політику до СССР, чого не люблять деякі європейські держави.

РЕСПУБЛІКАНЦІ ВИТРАТИЛИ НА ВИБОРЧУ кампанію минулого року 7,600,000 дол., а демократи 4,300,000 дол. — разом обидві великі партії видали на вибори 11,900,000 дол., що є рекордовою сумою для виборів, в яких не вибирається президента. В 1962-му році на подібні непрезидентські вибори обидві партії видали були тільки 8,200,000 до.; республіканці 4,600,000 дол., а демократи 3,600,000. Але ці суми — це тільки частина видатків на виборчу кампанію, бо в них не враховані ті фонди, що їх витрачено на правибори, бо закон не вимагає звіту про витрати на правибори.

У ВІКТОРІЇ, БРИТІЙСЬКА КОЛЮМБІЯ, в Канаді відкрито виставку про канадійське життя з приводу 100-ліття Канади, яке відзначається цього року. Виставка влаштована в поїзді коштом одного мільйона долярів. Впродовж цього року її зможуть звидіти мільйони канадійців і сотки тисяч американців. Виставка показує життя в Канаді від людової доби до 1960-их років. Поїзд складається з 6-ох возів. В першому дні виставки 14-го січня її звиділи 5,000 осіб. Всі написи й плякати в двох мовах: англійській і французькій. При кінці ц.р. виставка прибуде до Галіфаксу в новій Шотляндії, переїхавши цілий континент.

У СВІТІ

АМБАСАДОРИ 7-ОХ АЗІЙСЬКИХ КРАЇН ОПРОТЕСТУВАЛИ твердження генерального секретаря У Танта, наче б прихід комуністів до влади у Південному В'єтнамі не загрожував безпеці інших країн. У Тант висловив таку свою думку на своїй пресовій конференції в минулому тижні. В п'ятницю 13 ц. м. амбасадори Таї (Сіяму), Ляосу, Філіпін, Південної Кореї, Вільного Китаю, Японії і Малайзеї зголосились до У Танта і заявили йому, що їх непокоїть про безпеку Заходу, який сам може дбати за себе, але вони стверджують, що для їх власної безпеки потрібний прихильний їм режим у В'єтнамі. Державний секретар Дін Раск, у відповідь на заяву У Танта, ствердив, що чотири президенти ЗДА мали на цю справу суперечний погляд і політика ЗДА є інша, ані ж хоче У Тант.

БОЛЬШЕВИКИ ПОКИЩО ЗВІЛЬНИЛИ ЗА ВИСОКОЮ КАВЦІЄЮ 22.000 ДОЛ. 25-річного американського туриста Бюла Рея Вортгема, що його засудили були 21 грудня мин. року в Ленінграді на три роки робіт в каценті за продаж на чорному ринку 70 дол. і „крадіж" малого залізного ведмедика з готелю. Вортгем має ставитись ще на розправу перед Верховним Совєтом, куди він відкликався, і там „покаятися". Незаможний батько Вортгема позичив в банку 20.000 дол., а решту склали мешканці його малого містечка Норт Літтл Рок в Арканзо. Молодий Ворґем вивіз в амбасаді ЗДА у Москві.

В МАЛІЙ АФРИКАНСЬКІЙ ДЕРЖАВІ ТОГО ВІДБУЛОСЬ ПЕРЕВОРОТ державний переворот. Диктатором, що припинив важкість конституції, розв'язав парлямент і заборонив всі політичні партії, став кол. сержант французького війська, полковник Еціенн Еядема. За причину перевороту він подав хаос, спричинений партіями. Того має 1,500.000 мешканців і є на 600 миль довгою та на 30 миль широкою смугою, що межує з Ганою і Дагомеєю.

У ПЕЙПІНГУ ПРОГОЛОШЕНО, що залізниці і радіостанцію в Шанхаї перебрали вірні Мао Тсе-тунґові військові частини. Так само у Пейпінгу радіостанцію підпорядковано вірному тому ватажкові правлінню. Зате президент Комуністичного Китаю Лію Шао-чі, проти якого йдуть найгостріші атаки червоногвардійців, відкликав своє „покаяння", відчувши, мабуть, що опозиція проти Мао Тсе-тунґа зросла на силах.

В ІНДОНЕЗІЇ АРЕШТУВАЛИ бриґадир - генерала Супарджо, який був безпосередньо відповідальний за вбивство шістьох індонезійських генералів у невдачному комуністичному перевороті з 1 листопада 1965 р. Супарджо скривався ввесь той час у різних військовиків, яким він буцім-то показував листа від президента Сукарна з просьбою до всіх, щоб приходили з допомогою генералові Супарджо.

ЄМЕНСЬКІ РОЯЛІСТИ ОСКАРЖУЮТЬ єгипетські літаки, стаціоновані в Ємені, що 9 отаких машин совєтського типу Ільюшин-28 скинули над селом Кітаф у прикордонній смузі Ємену й Савді Арабії три великі бомби з отруйним газом, внаслідку чого згинули майже всі мешканці того села, коло 200 осіб. Єгипет все ще тримає в Ємені коло 60.000 свого війська, на яке спирається слухняний єгиптові республіканський режим.

Українська Канада готується до дня 22-го січня

Оттава. Посадник столиці Канади Б. Рід проголосить день 22-го січня 1967 року „Українським Днем", а ще 20 січня прийме українську делегацію. Також посадник міста Торонта проголосить день 22 січня „Українським Днем", над міською ратушею будуть тоді повівати канадійський і український національні прапори. Того ж дня у „Мессей Гол" відбудеться, заходом КУК, Свято Самостійности і Соборности України, на якому виступлять міністер національної оборони Канади Пол Геллєр, партійний лідер у Оттавському парляменті Михайло Стар та ін., і після свята також, як і в Оттаві — відбудеться великий концерт. У мистецькій його частині візьмуть участь: піяністка Люба Жук з Монтреалю, співак Осип Гошуляк, Чоловічий Хор О. СУМ „Прометей" під диригентурою мгр В. Кардаша і танцювальний ансамбль „Єрван зілля" під мист. керуванням Надії Павличенко-Бухан.

Президент має проєктувати $3.2 більйона на допомогу закордонним державам

Вашингтон. — В політичних колах передбачають, що президент Джансон цього року звернеться до Конгресу, щоб на допомогу закордонним країнам схвалити $3.2 більйона у фінансовому році, що почнеться 1-го липня 1967. Ця сума буде меньша від минулорічної, коли Президент запроєктував був на цю допомогу $3.39 більйона. Але цьогорічна сума є більшою від тієї, яку 89-ий Конгрес був схвалив — $2.94 більйона. Сподіваються, що Конгрес і цього року не схвалить тієї суми, яку запроєктує Президент. У запропонованій Президентом сумі має бути $2.5 більйона на економічну допомогу і $700 мільйонів на військову допомогу. Минулого року Президент просив на військову допомогу аж $917 мільйонів, але цього року частина цієї допомоги перенесена до оборонного бюджету ЗДА. Це відноситься до допомоги державі Ляос та до частини допомоги В'єтнамові. Конгрес неприхильно ставиться до допомоги закордонним державам, і тому сподіваються гарячих дебат в цій справі.

Крайова продукція ЗДА збільшилася в 1966 році на 5.4 відсотки

Вашингтон. — Департамент Торгівлі звітує, що Крайова продукція в минулому році збільшилася на 5.4 відсотки і становила $739.5 більйона. В дійсності Крайова продукція в 1966-му році становила $759.1 більйона, це значить, що вона була збільшилася в порівнянні з 1965-им роком на 8.5 сідсотка, але 3 відсотки в цьому збільшенні виникли внаслідок подорожчання цін. В минулому році кошти прожитку збільшилися на 3 відсотки. Крайову продукцію обраховується на основі того, що додається всі ті суми, які видали консументи, бизнесмени на інвестиції в нові машини і в будову нових фабрик, та видатки Уряду. Видатки Уряду в минулому році були на $10 більйонів більші в порівнянні з 1965-им роком. Це збільшення було у видатках на оборону країни. Також значно збільшилися видатки на інвестиції в різних промислах. Сподіваються, що цьогорічні інвестиції зменшаться внаслідок цього, що зменшується темп збільшення економіки.

600 пожежників гасили пожежу в Ню Йорку

Ню Йорк. — Понад 600 пожежників гасили вогонь в Квінсі, Н. Й., спричинений вибухом газу. 9 домів в 4-ох бльоках зовсім знищені, а 8 важко пошкоджені. 19 родин залишилися без даху над головою. На щастя не було жертв в людях, бо мешканці району коло Брісбін вулиці і 101-ої авеню почули газ на яких 20 минут перед катастрофою і повідомили про це поліцію та пожежну сторожу. Полум'я йшло вгору на 200 стіп. Пожежу було видко в діяметрі 10 миль. Поліцисти й пожежники виконали свою службу і вчасно евакували на ранок населення. Два тижні тому голосили газовий компанії, що чути запах газу, але компанія це заперечила. Газу спричинила пожежу та повне знищення дев'ятьох домів. Експлозія знищила і пожежні машини вартости $135.000. Знищені два великі вантажні авта та шість авт. Поранені були тільки комісар поліції, один поліцист та лятітенант пожежної сторожі. Показалося, що мешканцям загрожених домів залишити негайно мешкання, і це врятувало життя людям, бо експлозія

Приймається зголошення на уділення стипендії Українського Народного Союзу

Джерзі Сіті. — Стипендійна Комісія Українського Народного Союзу інформує, що вона вже приймає зголошення на уділення стипендій студентам університетів і коледжів на академічний рік 1967-68. Український Народний Союз, згідно з рішенням 25-ої своєї конвенції в 1962-му році, створив окрему Стипендійну Комісію, яка тепер щорічно приділяє три стипендії в сумі 1.000, 600 і 400 тисяч українським студентам американських і канадійських високих шкіл. Стипендії признається тільки тим студентам, що є членами УНСоюзу, а з-поміж них студентам, що студіюють славістику з спеціяльним узглядненням українознавства, політичні науки, журналістику та правничі або педагогічні науки. Дальше, у приділюванні стипендій береться на увагу в першу чергу успіхи студента в науці, його матеріяльні потреби та його активність у будь-якій українській національній молодечій чи студентській організації, як і загальну активність в громаді. Подання на одержання стипендії треба вносити на окремих формулярах, що їх можна одержати в Головній Канцелярії УНСоюзу безпосередньо, чи за посередництвом секретаря свого Відділу УНС. Реченець на зголошення та висилку подання на уділення стипендій УНС кінчається з днем 31-го березня, а пізніше одержані подання вже не розглядається. Цього року ще вже будуть четверті з черги стипендії УНСоюзу.

ЗДА не бомбардуватимуть комуністичних летовищ і не збільшать війська у В'єтнамі

Сайгон. — Голова шефів об'єднаних штабів ЗДА Ерл Вілер заявив, що американське летунство справляється з ворожими літаками й без збомбардування летовищ у Північному В'єтнамі і що тому „покищо" вони не будуть бомбардовані. За газетними коментарями — те рішення американської державної верхівки має за собою однаково політичні, як і військові аргументи, а саме, щоб не спричинити загострення з Совєтами, бо при бомбардуванні чотирьох летовищ у Північному В'єтнамі напевне згинуло б багато совєтських летунів і технічної обслуги, — а також, щоб не примушувати Північного В'єтнаму до стаціонування своїх літаків на близьких до кордону комуністичних китайських летовищ, яких вже ніяк не можна б бомбардувати, щоб не провокувати інтервенції збоку Комуністичного Китаю. Генерал Вілер був в минулому тижні на інспекції в Південному В'єтнамі і вернувся вже до Вашингтону. Водночас, за газетними твердженнями, між головним командантом збройних сил ЗДА у В'єтнамі генералом Вільямом Вестморлендом і секретарем оборони Робертом МекНамарою прийшло до розбіжности думок щодо висоти збройних сил у В'єтнамі. Генерал Вестморленд буцім-то вважає, що треба збільшити таможні американські війська до 550.000 в найближчому червні, а МекНамара не допускає вищого числа до кінець цього року, як 475.000. На південно-в'єтнамському фронті американці, діставши вказівку від інформатора, колишнього члена в'єтконґу, окружили опанову комуністами оселю і вбили 61 комуніста. Знову ж комуністичні партизани вбили понад 40 полонених, цивільних і військових, коли до їхнього засекреченого табору почало наближатись південно-в'єтнамське військо. Американці переводять теперь широку операцію у т. званому „залізному трикутнику" в густій джунглі на північ від Сайгону, як теж в обширі дельти ріки Меконг.

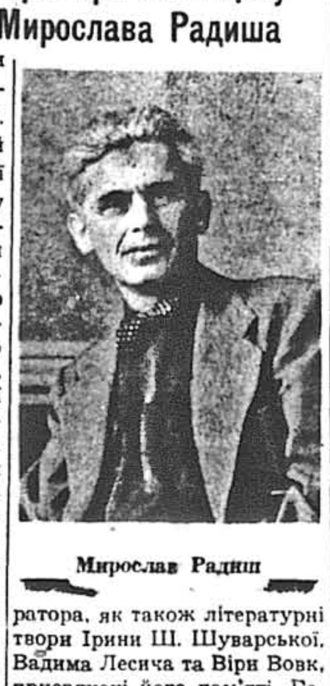
Франція і Західня Німеччина узгіднили політику супроти СССР

Париж. — Західньо-німецький канцлер Курт Кізінгер перевів разом із міністром закордонних справ Віллі Брандтом дводенні відвідини у Парижі, осягнувши в нарадах з Французьким президентом Шарлем де Голлем, його прем'єром Жоржом Помпіду і міністром закордонних справ Морісом Кув де Мурвіллем повний успіх. Ціллю нового західньо - німецького уряду було відновити французько - німецький договір приязни, який — за словами де Голля — затратив був внутрішнього духа — за урядування канцлера Людвіґа Ерґарда. Щоб піти назустріч французьким настроям і виявити максимум доброї волі — у Бонні залишився військовий міністер Ґерґард Шредер, колишній міністер закордонних справ, якому французи закидали, що він нехтує приязню з Францією, спираючись виключно на ЗДА. Кізінгер і де Голль погодились, що треба спершу направити „атмосферу" з Совєтським Союзом, а щойно тоді говорити з ним про з'єднання Німеччини. Кізінгер заявив, що німці вірять, що де Голль у своєму філрі з Москвою не забуде справи з'єднання Німеччини. Де Голль мав обіцяти своїм німецьким гостям, що він впливатиме на сателітські країни — ЧСР, Польщу, Мадярщину й Румунію — щоб вони позбулися давнього недовір'я супроти Західньої Німеччини. Зате Західня Німеччина і Франція стоять на суперечних позиціях щодо прийняття Британії до Европейської Економічної Спільноти, бо де Голль все ще опозиційний супроти Лондону, як ніби занадто залежного від Вашингтону. Кізінгер склав вінок на могилі Невідомого Вояка під Тріюмфальним Луком, відновивши той звичай, існуючий за Конрада Аденауера. В червні де Голль має приїхати з візитою до Бонну.

У Тант закликає Ізраїль і Сирію до спокою, перестерігає проти нових сутичок

Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй звернувся з закликом стримати свої збройні сили від нових кордонних сутичок та погодитись „негайно і без передумов" на засідання ізраїльсько-сирійської Мішаної Військової Комісії, існуючої під протекторатом Об'єднаних Націй від часу ізраїльсько - арабської війни в 1949 році. У Тант заждав виконати це негайно та поінформував про той свій крок всіх членів Ради Безпеки. Він заявив їм, що рішився встрянути в ситуацію на Близькому Сході після того, як отримав алярмуюче звідомлення від шефа штабу Комісії Об'єднаних Націй для справ тамошнього перемир'я, генерала Одда Булла.

Появилася монографія про мистецьку творчість мистця Мирослава Радиша

Мирослав Радиш

Ню Йорк. — Заходами Оксани Радиш, дружини передчасно померлого в 1956 р. мистця Мирослава Радиша й у видавництві Української Вільної Академії Наук у ЗДА появилася тут розкішним виданням монографія про мистецьку творчість цього видатного українського маляра і театрального декоратора. Видано монографію за літературною редакцією І. Костецького і на змісті її склалися крім статтей Любослава Гуцалюка і Якова Гніздовського, надрукованих англійською мовою, ще спогади брата мистця — Омеляна Радиша та дружини мистця Оксани Радиш про життя Мирослава Радиша, статті і спогади Володимира Кивелюка, Юрія Соловія, Ігоря Костецького, Григора Лужницького та Йосипа Гірняка про його творчість як маляра і театрального декоратора, як також літературні твори Ірини Ш. Шуварської, Вадима Лесича та Віри Вовк, присвячені його пам'яті. Головну частину монографії складають репродукції — усіх сорок і шість — кольорові, виконані Володимиром Барагурою та чорно-білі фотографії з картин у виконанні Володимира Грицина та Вадима Павловського. Завершене це видання реєстром праць із мистецької спадщини М. Радиша за роки 1948-1956, списком виставок його мистецької творчости, реєстром виконаних ним декорацій та бібліографією писань про нього. Появилася монографія у твердій обкладинці у мистецькому оформленні Якова Гніздовського.

ЗВЕРНЕННЯ

ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ В ЕКЗИЛІ ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА НА БАТЬКІВЩИНІ І НА ЧУЖИНІ

Українці і Українки!

Зближається 50-та річниця великих подій у новітній історії українського народу. Після упадку царського режиму в російській імперії наслідком революційного вибуху в березні 1917 року, українці негайно проявили зусилля, щоб бути господарями на своїй землі. На чолі українського національного руху став український революційний парлямент, Українська Центральна Рада, створена 17 березня 1917 року. Події в Україні, як і серед інших не-російських народів колишньої царсько-російської імперії пішли відмінним від Росії шляхом: в Україні розпочалася велика Українська Національна Революція. Гаслом національної революції стало прагнення Тараса Шевченка: ВІЛЬНА НЕЗАЛЕЖНА УКРАЇНА З СПРАВЕДЛИВИМ СОЦІЯЛЬНИМ І ЕКОНОМІЧНИМ ЛАДОМ ТА З РІВНІСТЮ ДЛЯ ВСІХ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ, ВКЛЮЧАЮЧИ І НАЦІОНАЛЬНІ МЕНШОСТІ II. Український народ узяв у свої власні руки порядкування своєю національною долею, висловом чого були слова І-го Універсалу Української Центральної Ради: „ОДНИНІ САМІ БУДЕМО ТВОРИТИ НАШЕ ЖИТТЯ".

У відбудові української народоправної державности Центральна Рада зустрілася з величезними труднощами, бо Україну збуджено в огні революції, „окраденою" і не приготованою до великих завдань. Українській Центральній Раді бракувало дослівно всього, що повинна б мати держава: адміністрації, війська, зорганізованого громадянства, фахових співробітників, а навіть і достатньої національної свідомости серед широких народних мас. Та не дивлячись на це, протягом кількох місяців Центральна Рада, спираючись на спонтанний рух українського громадянства, здолала розбудити серед усього народу активність і стремління до свободи та незалежности.

Всеукраїнські селянські, військові, робітничі, учительські, кооперативні й інші з'їзди дали всебічну підтримку Українській Центральній Раді й підтвердили волю народу українського до самостійного життя.

Своїм третім Універсалом 20 листопада 1917 року проголосила Центральна Рада Українську Народню Республіку. А четвертий її Універсал 22 січня 1918 року урочисто стверджував: „Однині Українська Народна Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною вільною суверенною державою Українського Народу". Рік пізніше, 22 січня 1919 року, Трудовий Конгрес України підтвердив акти Центральної Ради й проголосив об'єднання всіх українських земель в одну Соборну й Суверенну Українську Народню Республіку. Перед українським народом постали найкращі перспективи розвитку його національного, культурного і господарського життя. Вже тоді, за короткий час вільного існування, розквітло в Україні рідне шкільництво, мистецтво, кооперація тощо. Молода держава подбала про нав'язання зносин із зовнішнім світом, висилаючи всюди свої дипломатичні представництва для репрезентації незаної тоді для чужинців української демократичної держави. Українська Республіка була визнана багатьма чужинецькими державами.

Внутрішні труднощі, що їх мала українська держава на початку свого існування, напевно були б подолані, але зовнішня агресія не дала змоги їй закріпитися й приготуватися для відсічі зовнішнім ворогам. Хоч совєтська Росія, висунувши облудне ленінське гасло про „самовизначення аж до відокремлення", визнала незалежність Української Народньої Республіки, Україна стала жертвою агресії збоку московського большевизму ще в грудні 1917 року. На Західну Область УНР пішла війною Польща. В той самий час Україні треба було оборонятися і від нападу реакційних білогвардійських генералів, що мріяли про відбудову царської „єдиної і неділимої Росії". Майже 3 роки тривала визвольна війна та бої нашого славного вій-

(Закінчення на стор. 2-гій)

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

РАВТ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ В ТОРОНТІ

Торонто, Канада. — Спілка українських журналістів Канади рішила відновити традицію Балі Української Преси, які щорічно відбувалися у Львові, як найбільш репрезентаційна карнавала імпреза, й уладжує перший Равт Української Преси 25 лютого ц. р. в новій залі церкви св. Покрови при вул. Лідс-Оссінґтон. Головною атракцією того равту буде вибір „Королеви Української Преси" на 1967 рік та її двох Княжен — з-поміж кандидаток, що репрезентуватимуть поодинокі органи української преси, які мають свій осідок або свої представництва у Торонті.

ТРАДИЦІЙНА ЯЛИНКА СЕКЦІЇ ДРУЖИН ЛІКАРІВ

Ню Йорк. — Секція Дружин Лікарів в Ню Йорку влаштовує в суботу, 21 січня цього року в залях Українського Інституту Америки, 2 Схід 79-та вул. Традиційну Ялинку з мистецькою програмою. Участь беруть: Лідія Грабарчук — рецитація, Христина Боднар — меццосопран, Леся Сарачинська, студ. „Манґатан Скул оф Мюзік" — скрипка, Христина Петрівська, студ. школи Джульярд. Д-р Роман Осінчук — різдвяні спогади, Д-р Степан Ворох — закінчення. Гостей привітає вступним словом голова Секції Олександра Терлецька. Весь дохід на доброділі цілі.

ВИСТАВКА КАРТИН ТАРАСА ШУМИЛОВИЧА ПРОДОВЖЕНА

Ню Йорк. — Виставка малярських праць мистця Тараса Шумиловича, яка відбувається в залах Оттендорферської філії Публічної Бібліотеки при 135 Другій Евню в Ню Йорку, продовжена — на прохання відвідувачів — до 25 січня ц.р. Відвідувати цю виставку можна в понеділки, вівторки і четверги від 2 до 6 та 7 до 9 вечора, у п'ятниці від 2 до 6 вечора. (У суботи й неділі виставка закрита.)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid ot the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сити і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Цивільні жертви війни

В минулих 3-ох тижнях великого шуму в цілому світі наробило бомбардування американськими літаками нібито цивільної дільниці в столиці Північного В'єтнаму, Ганої. Вся комуністична, а за нею й ліберальна міжнародна преса з найбільшим обуренням таврувала той американський „варварський" акт. Північнов'єтнамський комуністичний уряд поквапно вислав запрошення і візи чотирьом американкам, що „прославилися" своїми протестами проти в'єтнамської політики президента Джансона, і вони, очевидно, негайно поїхали до Ганою „власним коштом", щоб наочно перевірити, чи дійсно американські літаки бомбардували цивільну дільницю в тому місті. Але й сам американський Уряд, бажаючи мати вірогідні інформації, подбав, щоб до Ганою відлетів співредактор „Ню Йорк Таймсу" Гаррісон Селсбері, який переслав звідтам до названого щоденника фотознімки кількох розбитих будинків, в яких і біля яких згинуло коло 100 осіб. До речі, від його репортажів відмежувалась редакція названого щоденника, не солідаризуючись з його, Селсбері, висновками.

Очевидно, що новітні війни — жорстокі, бо нова стратегія нежданого заскакування ворога та різні роди новітньої зброї для масового винищування знівечили давні лицарські воєнні традиції і вдарили по цивільному населенню куди страхітливіше, як це було під час воєн у середньовіччі. Бомбардування відкритих міст розпочали німці у другій світовій війні, і цим спровокували вони ту відплатну акцію, яка у висліді вкрила Німеччину румовищами. Тому жертви цивільного населення у війні жалюгідне явище, як, зрештою, жалюгідним явищем були і є самі війни. Але бідкатися спеціяльно над отим бомбардуванням одної дільниці в Ганої — це зразковий приклад гіпокризії.

Бож ті самі комуністи та міжнародні ліберали не обурювались, коли американське й британське летунство обернуло в руїни, окутані морем полум'я, такі німецькі культурні міста, як Мюнхен, Кельн, Ляйпціґ і Дрезден; большевики спокійно придивлялись з правого берега Висли, як німецькі бомби систематично торощили дім за домом, вулицю за вулицею Варшави, і ті ж самі російські комуністи ні словом не таврували своєї воєнної союзниці Америки, коли вона скинула першу атомову бомбу на Гірошіму, вбиваючи нею 60.000 цивільних мешканців, і на Наґасакі, із дальшими 10.000 цивільних жертв — не рахуючи десятків тисяч ранених. Найбільшою гіпокризією всіх міжнародних лібералів є їх обурення діями американського летунства у В'єтнамі, коли водночас ті здогадні оборонці прав цивільної людини під час війни ні словом не таврували й не таврують факту вбивства десятків тисяч цивільних осіб, жертв комуністичного терору в Південному В'єтнамі.

З офіційного американського боку ствердженo, що був раніше й зобов'язує тепер суворий наказ бомбардувати виключно військові об'єкти, але неможливо виключити всі без вийнятку випадки, коли скинена з великої висоти бомба падає не на визначену ціль. До того ж поблизу залізничих рейок, мостів, газолінових збірників і інших подібних об'єктів завжди можуть бути людські оселі ,отже й цивільні жертви. Американські воєнні кореспонденти звертають увагу на те, що комуністи у Північному В'єтнамі використовують факт, що американське леунство ніколи не бомбардує відкритих міст та містечок, і тому на денну пору комуністи свідомо стягають до них військові обози, військові колони й транспорти, як до безпечних схоронищ, виступаючи відтіль уночі. Відомо, що американська супер-обережність, щоб не спричиняти цивільних жертв, проявляється і в забороні бомбардувати летовища у Північному В'єтнамі і в забороні бомбардувати портову дільницю Гайфонґу, через яку переходять всі воєнні достави, що їх дістає морським шляхом Північний В'єтнам. Надзвичайна обережність і боязнь наражати собі міжнародну опінію, формовану насправді комуністичним пропаґандивним апаратом, неприхильною Америці пресою Франції, частинно Британії й інших „союзних" країн, та пресою „невтральних", викували власне ту теорію і практику „обмежених цілей і обмежених засобів", яка продовжує до безконечности війну у В'єтнамі.

ЗВЕРНЕННЯ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ська під проводом Головного Отамана Симона Петлюри. Територія України була окупована й поділена між чотирма сусідніми державами, а після другої Світової Війни майже вся Україна опинилася в соборній неволі під колоніяльно-окупаційним режимом совєтської Москви.

Накинута Москвою Українська Совєтська Соціялістична Республіка, включена в 1923 році в склад СССР, являла і являє собою знаряддя окупаційного режиму. Здобутки Української Національної Революції були знищені й розвиток національного життя України у всіх його ділянках був подавлений. І якщо московсько-совєтська пропаганда вихваляє уявні здобутки України під совєтським пануванням, то треба тільки подумати, як би розквітло життя українського народу в своїй справжній незалежній і народоправній державі! Саме тепер в Україні посилюється русифікація, іде нещадне нищення української культури, нищівно діє господарський визиск України Москвою, від чого найбільше терплять трудові верстви населення — селяни і робітники.

Проте, український народ не схилився перед силою окупанта, не сприйняв накинутого йому режиму. Він не припинив і не припиняє боротьби і спротиву. Це своє прагнення до свободи і незалежности український народ оплатив мільйонами жертв, що загинули в повстаннях, від голоду, в засланнях далекої півночі і на примусових каторжних роботах, розстріляних і замучених в катівнях сталінського терору. І коли сьогодні, як і 50 років тому, українці на Батьківщині вперто прямують до свободи і незалежности, то це є незаперечний наслідок дальшого впливу визвольних ідей Української Національної Революції 1917-18 років, доби Української Народної Республіки, кількалітньої героїчної визвольної війни та національного спротиву під владою окупанта. В цім полягає епохальне значення для українського народу тої славної доби нашої історії, що нагадує про „нескінчене і кличе до завершення розпочатого". Це є запорука остаточної перемоги нашої української правди. І тому всі українці, де б вони не перебували, повинні урочисто, побожно і з вірою в майбутню перемогу відзначити 50-літній Ювілей воскресіння новітньої України!

Українці на Батьківщині, в підневільних умовах окупаційного режиму, зберігаючи в своїх серцях велику ідею вільної і незалежної української державности, не зможуть відсвяткувати 50-тилітнього Ювілею Української Національної Революції. Змушені відзначити 50-тилітній ювілей т. зв. Октябрської революції, що принесла нове поневолення України, а навіть і 50-тилітній ювілей реклямованої большевиками, як українська незалежна і суверенна держава, Української Совєтської Соціялістичної Республіки, — українці знають і усвідомляють, що УССР — чужа держава, створена Москвою для поневолення України. І тому обов'язок гідно й урочисто відзначити 50-літній ювілей відродження справжньої незфальшованої московськими большевиками ідеї української незалежности спадає на українство, що перебуває поза межами впливу совєтської Москви. Воно мусить у час 50-літнього ювілею перед усім світом заманіфестувати волю українського народу жити вільним і незалежним життям, виявити злочини останньої колоніяльної імперії світу і дати доказ українцям на Батьківщині, що, коли вони змушені мовчати, то на чужині є їх брати, які обороняють інтереси поневоленого народу. Це можна виконати шляхом наукових видань в різних мовах, шляхом ознайомлення чужої преси і чужоземних політичних кіл, шляхом урочистих відзначень 50-літнього ювілею.

Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі вже звертав увагу українського громадянства на обов'язок відповідно відзначити 50-літній ювілей Української Національної Революції. Вітаючи окремі прояви ініціятиви, що виникли з цього приводу і, зокрема схвалюючи Заклик членів колишніх вільних українських парляментів та урядів, щоб „відзначити час від І-го березня 1967 року до 31-го березня 1968 року, як ювілейний рік", — Державний Центр УНР звертається до всіх українців вільного світу з горячим закликом прийняти якнайактивнішу участь у відзначеннях цього нашого ювілейного року. Зокрема наш заклик спрямовується до українських громадських централь ЗДА, Канади, Австралії, країн Латинської Америки та европейських країн. Зі свого боку Державний Центр УНР зробить все для нього можливе, щоб спричинитися до успіху нашої загальної ювілейної акції. Але це він зможе виконати тільки при підтримці всього українства вільного світу.

Державний Центр Української Народної Республіки, на порозі 50-літнього ювілею Української Національної Революції, схиляє голови перед мільйоновими жертвами, поляглих за свободу і незалежність України, і пересилає свій гарячий привіт незламному українському народові на Батьківщині.

З глибокою вірою в перемогу прямуймо до заповітної мети!

МИКОЛА ЛІВИЦЬКИЙ
в. о. Президента Української Народної Республіки
і Голова ВО УНРади

СВИРИД ДОВГАЛЬ
в. о. Голови УНРади

Члени Президії УНРади:
Р. Голіян, П. Кашинський, А. Мельник, О. Собчинський, М. Шраменко.

Члени ВО УНРади:
Д. Андрієвський, А. Вовк, І. Тарасюк

К. Крупський

КУЛЬТ ОСОБИ МАО

Коли в американській пресі почали появлятися перші вістки про політичний розрив між Пейпінґом і Москвою, а далі про загрозу червоного Китаю для Москви і також для вільного світу, то виглядали вони як політична спекуляція. Тепер той розрив і загроза вже не підлягають найменшому сумніву.

Недавно кореспондент пресової аґенції Скрипс - Говард, Шакфорд, у своєму звідомленні з Гонґ Конґу п. н. „Порінюючи з Мао, Сталін — аматор" пише, що хоч назовні цих два „культи особи" виглядають однаковими, на ділі вони дуже між собою різняться.

Творячи культ власної особи, — пише Шакфорд, — Сталін не толерував своїх противників. Всі вони, включно з його старими приятелями, діставали кулю в потилицю. Мао Тсе - тунґ творить культ своїх ідей, і його противники підлягають „реформі мислення". Сам Мао, що очолює Комуністичну партію Китаю від половини 1930-их років, бере активну участь в цій кампанії ідолопоклонства.

„Мислення" Мао Тсе-тунґа втілене в його промовах, статтях та заявах, зроблених багато років тому, бо від пізніх 1950-их років він публічно не промовляв.

Основним кличем „великої культурної революції", яка відбувається тепер в Китаї, є: „Піднесіть високо червоний прапор предсідника Мао!" Його „ідеї" універсальні і розв'язують кожну проблему, почавши від того, як продавати кавуни та скубти пір'я з качки, аж до основної проблеми — як розбити „американських імперіялістів" та „хрущовських ревізіоністів".

Малу в червоній оправі книжку цитат Мао Тсе-тунґа видано в десятках мільйонів примірників.

На тему культу Мао Тсе-тунґа та його амбіцій оволодіти цілим світом писав недавно в „Ню Йорк Таймсі" Геррі Шворц, автор численних праць про комуністичну систему.

Китайці, — пише Г. Шворц, — не роблять таємниці з своїх плянів здобути загарбані від них свого часу Москвою території, що включають велику частину Сибіру, Центральної Азії, а також Монголію. Китайці вважають, що у совєтсько-китайській війні, яка мала б відбутися на схід від Уралу, совєти не відважаться вживати атомової зброї так, як американці не відважуються вжити її у В'єтнамі.

Совєтські військові та політичні стратеги, — пише Шворц, — здають собі справу з їхнього хиткого становища на Далекому Сході, який кожної хвилини може бути заатакований Китаєм. Щоправда, вони мають поважні сили, але ті сили розкинені на величезному просторі азійської та европейської частин СССР. Керівники в Кремлі добре пам'ятають науку з-перед 25 років, коли Сталін не хотів дати себе переконати в тому, що Гітлер підготовляє свій похід на схід. Отже, треба сумніватися, що вони поповнять ту помилку супроти людини, яку називають азійським Гітлером.

Варто згадати ще одно джерело, яке до певної міри потверджує думки, наведені у цій статті.

Від якогось часу, поруч комуністичних ілюстрованих журналів „Совєтське Життя" і „Поленд", що продаються в американських кіосках, можна набувати комуністичний журнал англійською мовою „Китай". Як відомо, перший із названих журналів друкується в Америці і його пропаґандивний тон поздержливий. Другий друкується у Варшаві і також придержується під тим оглядом пристойности.

Натомість журнал „Китай" — дійсний виразник комуністичної системи. Таких брутальних нападів і оклеветування Америки та вільного світу взагалі, мабуть, не можна зустріти в жадній іншій публікації. Тут Мао далеко перевищує Ґеббельса.

Ось для прикладу 9-те число цього журналу з 1966 року, в якому вміщено аж 14 цілосторінкових світлин Мао Тсе - тунґа і одну світлину на двох сторінках. Крім того фіґурує він майже на всіх фотографіях, що представляють зібрання, паради і т. д. Дійсно, на такий люксус не міг дозволити собі навіть Сталін.

Мао Тсе - тунґ, — читаємо в цьому журналі, — „найбільший з-поміж найбільших". Він — „найясніше сонце, що своєю мудрістю огріває цілий Китай".

Китайський диктатор не обіцяє народам Совєтського Союзу „волі" і „щасливого життя", як то робив Гітлер. Зате пляни новітнього Джінґіс - Хана ґльобальні: всякі державні форми у світі, а передусім хрущовський ревізіонізм, що панує тепер в СССР, мусять бути знищені, і на їх місце невідхильно прийде нова форма, яку зродила „культурна революція" в Китаї.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Леся Лисак

У МАЛАНЧИН ВЕЧІР

Я дуже хотіла б, щоб вона прийшла до мене, коли всі підуть зустрічати Новий Рік. Я хотіла б їй сказати, що врешті зрозуміла її. Бо тоді, коли вона прийшла вперше, я ще була зовсім мала. Це було того вечора, коли мама поцілувала мене в чоло і сказала: „Іди вже спати". А батько додав: „Бо вже пізно". І вони обоє вийшли з кімнати.

До останньої хвилини я сподівалась, що може котресь із них скаже: „Та хай поїде, подивиться" — бо я так страшенно хотіла побачити залю, де зустрічають Новий Рік. Мені розказували, що вона прибрана фестонами із смерекових ґілок, і всі світла прикриті паперовими абажурами. Але цього було рішуче замало. Мені хотілось побачити, як мама танцює в тій залі у чорній шовковій сукні, і почути оркестру. Але мені сказано, що „діти на забави не ходять, і нема про що говорити".

З кухні пахло медяничками, що мали посередині горіх і що їх напекли для „сівачів". Медяників була ціла гора, і я могла б їх з'їсти скільки забажала — і про це ніхто не знав би, але острах вчинити „гріх" відбирав мені охоту поласувати. Я почала навіть злегка поплакувати — і тоді відчинились двері й увійшла вона.

Вона була стрункіша і вища за маму — і дуже, дуже гарна. В очах п'ятирічної дівчинки мама завжди найкраща ,але ця чужа пані була справді чудова. Сукня кольору бузка стелилася за нею довгим шовковим треном. Вона підійшла так близько, що я почула пахощі її рук. Нічого не говорила, тільки всміхалася... Не пам'ятаю вже, чи запитала мене, чого я плачу, але знаю напевно, що я почала розказувати про несправедливість старших. Про те, що я тільки хотіла поглянути на залю і була б вернулася додому візником, але мені наказано сидіти вдома. І що взагалі вже кілька днів старші ні про що інше не говорять, як про новорічну забаву - Маланку.

Гарна пані ввесь час посміхалася такою самою лагідною усмішкою, як мама тоді, коли я відмовлялася пити гіркі ліки, а опісля сказала: „Не сумуй — колись матимеш змогу ходити кожного року на „Маланку". Тільки... тоді може не захочеш..."

Я рішуче запротестувала. Як тільки виросту — матиму таку саму сукню, як у мами, і ходитиму на всі новорічні забави. А тому, що гарна пані нічого на це не відповіла, я запитала: „А пані хто така?"

Вона глянула на мене якось дивно й відказала:

„Люди звуть мене Маланкою — вони не хочуть повірити, що я — тільки витвір їхньої уяви. А воно так краще: коли б люди не уявляли собі деяких речей — їхнє життя було б дуже сіре".

Все це було занадто мудре для мене, і тому я задовольнилась самим іменням. Проте, запитала ще, чому вона не йде туди, куди пішли всі старші — на залю, прибрану зеленими фестонами, де зустрічають Новий Рік.

Її відповідь прозвучала майже так само, як усі відповіді старших: „Ти ще маленька, як підростеш, зрозумієш, що інколи хочеться зустрічати Новий Рік не в гамірливій залі, а в колі власних думок та сподівань... Що тиша зимової ночі інколи бринить краще, як найкращі оркестри, а зорі за вікном миготять ясніше за всі штучні світла... Во в них справжня краса, незмінна, відвічна, а багато - багато речей, що видаються такими принадливими — проминають без сліду:

Вона взяла мене за руку і повела до вікна. Ми дивились, мабуть, довго, як мерехтів сніг, нерухомо молились дерева, як ніч заколихувала місяць до сну, як Чумацьким Шляхом посувались хмаринки.

Коли надійшов ранок, я прокинулася в своєму ліжечку від голосних „віншувань" сівачів. Це були хлопчики - школярики, що з великих, батькових рукавиць сипали на підлогу зерно, приказуючи:

Сійся, родися, жито,
пшениця,
На щастя, на здоров'я,
на той Новий Рік,
Щоб краще зародило,
як торік...

Мама вже була в кухні — не в довгій, чорній сукні, а в щоденній, звичайній, і роздавала сівачам медяники, дрібні гроші та олівці. Вона посміхалася, гладила їх по головах, але в її усмішці була втома.

Спершу я хотіла розпитати маму про вчорашню забаву ,але по надумі вирішила, що краще вдавати байдужість — і почала розказувати про відвідини гарної пані. Мати вислухала терпеливо, а потім, похитуючи головою, сказала: „Це все тобі приснилося".

Увійшов батько. Я чула, як мама шепнула до нього: „Наша мала має буйну фантазію. Все собі щось уявить". А батько так само пошепки відказав: „Нічого дивного, це — вплив книжок".

І більше на цю тему вже не говорилося. Може пані в сукні кольору бузка справді ніколи не приходила в Маланчин вечір?

Домагаються збільшення накладу українських підручників у Польщі

„Протягом останніх років вчителі української мови все частіше порушували справу шкільних підручників та посібників", — повідомляє газета „Наше Слово" з Варшави, ч. 50. У статті високо оцінено „Буквар", який вийшов накладом в 5.000 примірників, і „Читанки" для різних кляс навчання, що вийшли в середньому накладом по 2.000 примірників, дуже швидко розійшлися і їх не вистачає для шкіл. Автор звертається з проханням до видавця українських підручників — Міністерства освіти і Державного видавництва підручників, щоб відповідно збільшити кількість підручників. „Справа дуже важлива. Адже на нове видання підручників, якщо знову їх не вистачатиме, доведеться довго чекати."

УКРАЇНСЬКА ТЕМАТИКА НА СОВЄТСЬКИХ ПОШТОВИХ МАРКАХ

У київській газеті „Культура і життя" з 8 січня надруковано список поштових марок Сов. Союзу, які вийдуть у 1968 р. З усіх майже 100 нових марок українській тематиці буде присвячено безпосередньо, здається, лише 1 марка, у 15-марковій серії „СССРеспублік" (можна припускати, що кожній республіці буде присвячено одна марка). Всі ж інші — це вихваляння компартії, Москви, російського мистецтва, різних „героїв" Сов. Союзу тощо.

РЕЗОЛЮЦІЇ

СТВЕРДЖЕННЯ І ПОСТАНОВИ ДЕВ'ЯТОГО КОНҐРЕСУ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ, ЩО ВІДБУВСЯ В НЮ ЙОРКУ 7-9 ЖОВТНЯ 1966 РОКУ

(4)

В останніх роках ряди української інтеліґенції в ЗДА поповнюються великою кількістю молодих професійних спеціялістів (лікарів, інженерів, фізиків, математиків, біологів, істориків, бібліотекарів і т. д.). Завдяки цьому поповненню значно зросло членство наших професійних організацій.

Доцінюючи питому вагу, вплив і ролю цих організацій та самих професоналістів у житті і праці української громади в ЗДА та їх позиції в американських університетах, коледжах, дослідних інститутах чи інших важних ділянках американського життя та маючи на увазі те, що вони своїми досягненнями підносять також позицію й вартість нашої етнічної групи в американському суспільстві, що очевидно має велике значення для нашої загальної справи тут, на еміґрації, і там, на рідних землях, вважаємо, що є наказом доби запевнити їх участь у всіх проєктах і планах УККА у постійно зростаючій мірі, що правильно віддзеркалить квалітативний ріст нашої еміґрації у ЗДА, її все більші вагу у вирішуванні складних та відповідальних проблем нашої громади та цієї країни.

4) Для повноти і всесторонности розвитку життя української спільноти в Америці та в інтересі української науки необхідно розглянути можливості створення повноцінного українського університету, діяльність якого давала б змогу розвивати всі ділянки науки, а зокрема проблематику українознавства.

5) Від господарського розвитку суспільства залежить добробут його членів, а тому й американські українці повинні звернути особливу увагу на розвиток власної господарської сили в цій країні. Наявність матеріяльних ресурсів дає змогу їх власникові не тільки жити в добробуті, але й жертвувати на добродійні цілі. Відповідальні органи УККА враз із відповідними фахівцями повинні розглянути можливості кращого розвитку господарського життя Української Громади в ЗДА, щоб піднести життєвий стандарт одиниць і питому вагу нашої спільноти.

6) Демократичний спосіб правління дає змогу майже кожному громадянинові активно включитися в політичне життя країни. Американські українці, громадяни цієї країни не тільки повинні виконувати свої виборчі обов'язки, але й включитися активно в політичне життя країни.

7) Дев'ятий Конґрес Американських Українців закликає всіх американських українців до гармонійної співпраці в рямцях УККА, як координуючої та узгіднюючої надрядної установи, для осягнення цілей і завдань організованої Української Громади в ЗДА, бо тільки об'єднаними силами всіх груп — малих і великих — осягнемо успіхи. В самій діяльності нашої громади необхідно наголошувати розбудову тривалих вартостей, а не короткотривалих ефектів.

8) Розвинувши належно всі ділянки життя, американські українці піднесуть не тільки власний престиж у цій країні, але й, будучи найсильнішою групою української діяспори, зможуть виконати гідно своє призначення з аванґарді українства в діяспорі й допомогти у зцементуванні цієї діяспори й збереженні її духово-національної єдности з українським народом у поневоленій Україні.

9) Дев'ятий Конґрес Американських Українців, говорячи в імені більш як двох мільйонів американських громадян українського походження, висловлює сердечну подяку Його Святості Папі Павлові VI за підвищення до гідности Верховного Архиєпископа і Кардинала Високопреосвященного Йосифа Сліпого, Львівського Архиєпископа і Митрополита Галицького, відзначуючи цим актом Українську Католицьку Церкву, Й. Е. Кардинала Йосифа Сліпого та український нарід взагалі.

Конґрес висловлює цим свої щиросердечні привітання і найкращі побажання Його Еміненції Кир Йосифові Сліпому з нагоди його номінації Верховним Архиєпископом та його відзначення гідністю Кардинала, що є одним із найвищих у Католицькій Церкві, як знак признання за його вірність Христовій Церкві, за що він терпів великі страждання з рук московських комуністичних тиранів протягом 18 літ.

З огляду на те, що як Українська Католицька, так і Українська Православна Церква відіграють видатну ролю в житті Українців у вільному світі, Конґрес Американських Українців закликає всіх громадян українського роду співпрацювати в тісному контакті з їхніми церковними Ієрархами, щоб зміцнити ці Церкви у всіх їхніх діяннях.

Конґрес висловлює глибоку надію, що з огляду на визнання ролі Східніх Церков під час III сесії Вселенського Собору минулої осени і схвалення декретом їх окремішньої схеми, Український Католицький Патріярхат буде встановлений тим більше, що Українська Католицька Церква є найбільш чисельною між Східніми Церквами, нараховуючи понад п'ять мільйонів вірних. Таким чином Українська Католицька Церква матиме запевнене належне місце у Вселенській Католицькій Церкві і також у важливому екуменічному русі по всьому світі. Креований Український Патріярхат завершив би суверенну самоуправу Української Католицької Церкви, а тим самим пригадав би світові про необхідність віднови суверенних прав для всього Українського Народу.

Конґрес висловлює надію, що Українська Православна Церква у слушний час досягне створення Українського Православного Патріярхату, що його ХІ Конґрес Американських Українців вважає надзвичайно важливим з загального українського погляду.

IV

ПРОБЛЕМИ ШКОЛИ Й ВИХОВАННЯ

IX Конґрес Американських Українців стверджує, що засадничим завданням нашої еміґрації є збереження її українського обличчя. Це є завдання, щоб процес асиміляції еміґрації відвернути розумом і волею, щоб його якнайдовше загальмувати.

2. Базою для здійснення цього завдання збереження українського обличчя молоді — є передусім українська родина, а далі українські народні і високі школи, чи пак курси українознавства нижчого, середнього і високого рівня. Доповненням у ділі національного виховання молоді, здійснюваного рідною школою, є організація молоді.

(Продовження буде)

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

Виставка акварель і рисунків Любослава Гуцалюка

У великій залі будинку Української Вільної Академії Наук у ЗДА уже другий місяць відбувається виставка акварель і рисунків відомого широко в мистецьких колах ЗДА, Франції й інших країн світу українського мистця - маляра Любослава Гуцалюка. Багатством своїх мотивів, виконанням і кольорами експонатів вона притягає щоразу увагу численних відвідувачів, зокрема ж тих, хто бажав би прикрасити своє мешкання чи бюро справжнім мистецьким твором.

Виставка охоплює тридцять і п'ять рисунків та двадцять і дві акварелі з років 1960-1966. Рисунки — це здебільшого красвидні композиції з Парижу, Італії та Еспанії, є теж кілька портретів: сина Яреми, колеґ - малярів та поетів. Хоч деякі з тих рисунків використані як композиційна пригадка до більших олійних картин, вони одначе не мають ескізного характеру, являючись закінченими висловами мистецького світогляду Гуцалюка. Хоч це все лінійні рисунки, виконані чорним тушем, але вони не дають враження твердости й холоду, а радше якусь атмосферу середземноморського літа. Рисункові портрети не можна ніяк назвати реалістичними, хоч схожість з моделем завжди затримана, то наявна доза деформації та свідоме підкреслення деяких деталів дають відчути почерк руки Гуцалюка. Акварелі це теж здебільша красвиди, крім цього три портретні композиції: голова дівчини, сидячий син, мати й дитина, та п'ять жіночих актів, виконаних доволі бравурно, хоч знову задержано м'якість кольору й атмосфери.

Кольорит акварель перекликається з палетою його олійного малярства, хоч акварельна техніка не має фізичної можливости грубо накладеної фарби, типічної для Гуцалюка.

Виставка акварель і рисунків Л. Гуцалюка доволі рідка на українському мистецькому ґрунті і незвичайна для нашої публіки, яка звикла до виставок олійних картин й акварелю та рисунок вважає часто підрядним засобом мистецького вислову. Кожен, хто відвідає виставку Л. Гуцалюка, може переконатися про помилковість такого пгляду.

Виставка відкрита щодня від 4 до 6 год. веч. у приміщенні Української Вільної Академії Наук, 206 Вест 100 вул., Ню Йорк, до кінця січня ц. р.

о. р.

Метрополія Ню Йорку готується до закінчення Ювілейного Року Івана Франка

З ініціятиви Управи Комітету Об'єднаних Американсько - Українських Організацій міста Ню Йорку — Відділу УККА, під проводом її нового енерґійного голови адв. Романа Гуглевича, створено окремий Метрополітальний Ювілейний Комітет Святкування Роковин Івана Франка в Ню Йорку під протекторатом Українського Конґресового Комітету Америки.

Цей Комітет очолює відомий адвокат п. Іван Флис, містоголовами є пп.: Юліян Ревай та Борис Ржепецький, а секретарем п. Декайло. Крім того, у склад Комітету увійшли громадяни: п. Ярослав Пастушенко — як фінансово - господарський референт, мґр Іван Базарко — пресово - пропаґандивний референт, д-р Ігор Соневицький — мистецький референт, д-р Василь Палидвір — програмовий референт, д-р Олександер Соколишин референт виставки творів Івана Франка та п. Антін Малюца, д-р Лука Луців, д-р Матвій Стахів, п. Михайло Клецор і п. Олекса Калиник.

Передбачається, що до Комітету увійде ще керівник Видавничої Комісії, завданням якої буде видання певного твору Івана Франка з нагоди ювілейного року, на що вже є певна сума грошей, придбаного попереднім Комітетом святкування 100-тих Уродин Івана Франка. Передбачається також запросити певних осіб до окремого Почесного Комітету, та попросити представників сусідніх місцевостей до участи в Комітеті, щоб це святкування не було льокальне, а охопило околицю Ню Йорку.

Головною атракційною точкою святкування буде іммпозантний Ювілейний Концерт 14 травня 1967 року у великій залі „Карнеґі Гол" у Ню Йорку, що має 3.000 місць і є репрезентативною залею в Ню Йорку для того роду імпрез.

У концерті візьме участь відомий хор „Думка", симфонічна оркестра та славна наша співачка Андреадіс. Запрошений є також „Новий Театр" із відповідною інсценізацією.

Пере тим має відбутись виставка творів Івана Франка, а можливо. крім того і загальна виставка книжки, щоб зазнайомити нашу молодь із спадщиною нашого Великого Каменяра та творами нашої літератури.

Як згадано, плянується видання певного твору Івана Франка, можливо його „Мойсея", в люксусовій формі із приміненням ініціялів роботи відомої артистки Олени Кульчицької, що їх досі не використано.

Це має бути відзначення Роковин, — гідне нашого Великого Каменяря. Склад Комітету і виконавці є повною запорукою, що ця імпреза буде на високому рівні. Сподіваємося, що й наша громада Великого Ню Йорку й околиць масово відгукнеться на неї.

Пресовий референт

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. проф. Олександри СТАВНИЧОЇ
складаємо $10.00 на видання збірника про Бережанщину.
ЄВГЕНІЯ і РОМАН ФЕРЕНЦЕВИЧІ

ВШ. Родині Покійної висловлюємо глибоке співчуття.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що в суботу, 14-го січня 1967 року
відійшла від нас у Вічність у 73-му році життя,
у Боффало, Н.Й.

бл. п.

ОЛЕКСАНДРА з ДУТКЕВИЧІВ

СТАВНИЧА

родом з Бережан, б. вчителька середніх шкіл у Яворові, Стриї, Грубешові, Бад Верісгофен і Діллінґен.

ПОХОРОН відбудеться у ВІВТОРОК, 17-го січня 1967 р. у Боффало, Н.Й.

У глибокому смутку:

ТЕОДОСІЙ — муж;
БОГДАНА, ОМЕЛЯНА і КОРНЕЛЬ — дочки і зять;
ДОРА, ХРИСТИНА й УЛЯНА — внуки.

Прибиті невимовним горем повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що ненадійно відійшов у Вічність у вівторок, 10-го січня 1967 р. в Чікаґо, на 59-му році життя,
НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, СИН, БРАТ, ШВАҐЕР та СТРИЙКО

бл. п. РОМАН ДУМАНОВСЬКИЙ

ПОХОРОНИ відбулися у ЧЕТВЕР, 12-го січня 1967 р. з української католицької катедри св. о. Николая на український цвинтар в Чікаґо.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дружина: АННА; МАТИ і найстарший СИН в Україні; сини: ОРЕСТ з дружиною і ВОЛОДИМИР; дочка: ГАЛИНА з мужем; брат: БОГДАН з родиною; внуки: МАРКО, ТАРАС, ХРИСТИНА, ТЕРЕСА й АННА.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

проголошує на шкільний рік 1967-68

ТРИ СТИПЕНДІЇ У ВИСОТІ

$1,000, $600 і $400

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу членам УНСоюзу, студентам каледжів та університетів у ЗДА і Канаді, на основі їх студійних досягнень (поступу в науці), предмету студій та потреби фінансової допомоги.

Подання слід вносити до 31-го березня 1967 р. на окремих друках, по які слід звертатися на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

В першу болючу річницю смерти
нашого Найдорожчого, Незабутнього
МУЖА і БАТЬКА

бл. п.

МОДЕСТА МАКАРА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в суботу, 21-го січня 1967 року
о годині 8-ій рано

в Церкві Непорочного З. П. Д. М.
при McDougall вулиці в Дітройті,

про що повідомляє
дружина ОЛЬГА з ДІТЬМИ

ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ в НЮ ЙОРКУ та ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ

— влаштовують —

з нагоди 49-ої Річниці проголошення Самостійности та 48-ої Річниці Соборности Української Народної Республіки

УРОЧИСТІ ЗБОРИ

в суботу, 21-го січня 1967 року
о год. 6-ій веч.

в залі Української Вільної Академії Наук
в Ню Йорку, під 206 Захід 100-та вулиця

В ПРОГРАМІ ДОПОВІДІ:
проф. М. КУЧЕРА і д-ра Я. ЗОЗУЛІ
і МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА

СИРАКЮЗИ, Н. Й.

ВІДДІЛ УККА

при співпраці
ВСІХ МІСЦЕВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
— влаштовує —

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТИ Й СОБОРНОСТИ

в неділю, дня 22-го січня 1967 року
в залі
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

Святочну промову виголосить
Д-р З. ВИННИЦЬКИЙ з КЛІВЛЕНДУ

В ПРОГРАМІ: ВИСТУПИ МІСЦЕВИХ ХОРІВ, РЕЦИТАЦІЇ, ІНСЦЕНІЗАЦІЇ І ДЕКЛЯМАЦІЇ

ПОЧАТОК: год. 5-та ПО ПОЛ.

ПРОСИМО УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТИ.

З нагоди 49-ої річниці Злуки Українських Земель і Дня Української Незалежности в Злучених Державах

УКРАЇНЦІ м. НЮ БРИТЕН і ОКОЛИЦІ
спільно влаштовують

КОНЦЕРТ-ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОГО ДНЯ

в неділю, 22-го січня 1967 року
в 4-ій год. по пол.
у HERBERT D. WELTE HALL
CENTRAL CONNECTICUT STATE COLLEGE CAMPUS
Wells Street, New Britain, Conn.

В ПРОГРАМІ:

Промовець: **Йосип Лисогір**
Екзекутивний віце-президент УККА

„Квартет Бандуристів" (в складі: В. Юркевич, І. Івашко, М. Біленький і Р. Левицький) з Ню Джерзі.
„Укр. Національний Хор міста Ню Гевен", Диригент: М. Палидович
Американський Жіночий Чотироголосний Хор „Квітки Гірського Лавра", дир. Винсент Зіто (співає по-англійськи і по-українськи).
Танцювальна Група „Веселка" з Ню Гевен, Конн. Інструктор Василь Гіна
Злучений Хор (співаки з дооколичних Католицьких і Православних Церков). Диригент Т. Хоптяк.

ОБЛАСНОГО ОРГАНІЗАТОРА

на стейт і місто Ню Йорк

ПРИЙМЕ НЕГАЙНО
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

Постійна праця, життєве, акцидентове і соціяльне забезпечення, пенсійний фонд й інші урядничі управнення. Платня по умові. Зголошення з коротким життєписом слід післати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
81-83-Grand Street, Jersey City, N.J.

ДОБРЕ ЧИТАТИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ

СОЙКА-ШТУКАРКА

РОМАНА ЗАВАДОВИЧА

Ціна — 1 долар

НЕВІДОМІ УРЯДОВІ ДОКУМЕНТИ ТА АРХІВНІ ТАЄМНИЦІ

ВЕЛИКОДЕРЖАВ ЗАХОДУ ЩОДО УКРАЇНИ

пізнаєте в четвертім томі монографії д-ра М. Стахова під н.

„Директорія УНР і Антанта"

На основі цієї праці, що подає документацію явної і закулуарової політики великодержав Заходу щодо білої і червоної Росії та хитання Заходу щодо розв'язання питань Сходу Европи можна зрозуміти глибше сучасну політику Заходу супроти не-московських націй, завойованих Росією.

Видання Бібліотеки Українознавства НТШ.

Ціна цього тому в картоновій обкладинці $3.80, а в твердій полотнякій — $5.00.

Попередні три томи цієї монографії з історії України в добі УНР, які представляють державне будівництво України в цій добі суверенної соборности і оборону проти воєнної інвазії Совєтської Росії, коштують по $3.60 за кожний, а по $4.80 у полотняній обкладинці.

Замовляти на адресу:
SVOBODA — P. O. Box 346 — Jersey City, N. J. 07303

83-ий ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
— влаштовує —

в неділю, дня 22-го січня 1967 року о год. 2-ій по пол.

у великій залі
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в НЮ ЙОРКУ

ТРАДИЦІЙНУ ЯЛИНКУ

В програмі:

СЦЕНКА МАРТИ БАЧИНСЬКОЇ — „БЛИСКУЧИЙ ДАР". КОЛЯДИ, ЗАБАВИ, ХОРОВІД ДІТЕЙ У ВИШИВАНИХ ОДЯГАХ, НЕСПОДІВАНКИ І ДОМАШНІЙ БУФЕТ.

Дуже просимо всіх Дітей та їхніх шановних Родичів ласкаво до нас загостити.

ЗІСТАВЛЕННЯ СТАНУ ПОСІДАННЯ

31-го грудня 1966 року

ЗАСОБИ

Готівка на руках і належності з банків	$ 53,012,361.56
Облігації уряду ЗДА	47,136,640.27
Облігації агенції уряду ЗДА	9,161,973.84
Облігації публічних управлінь домів Повністю ґарантовані)	47,601,321.40
Стейтові, повітові і міські забезпечення	5,701,769.17
Інші забезпечення	455,000.00
Позички	164,982,032.59
Банкові будинки і влаштування	2,493,392.19
Нерухомости закуплені для приміщення банку	145,128.00
Нагромаджений відсоток і доходи до забрання	2,192,650.03
Інші засоби	779,207.36
Разом засоби	$333,661,476.41

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Гроші в депозитах	$176,043,703.99
Часові депозити:	
Ощадностеві депозити	77,752,510.01
Ощадностеві грамоти	16,382,600.00
Корпораційні грамоти депозиторів	6,527,000.00
Інші часові депозити	24,033,553.27
Разом депозити	$300,739,367.27
Дивіденди	$ 300,000.00
Незароблені доходи	3,240,100.65
Резерви на відсоток, податки й інші	1,188,821.17
Інші зобов'язання	89,444.88
Разом зобов'язань	$305,557,733.97
Конта капіталів	
Вартісні банкові папери (які дозріють 1-го червня 1990 р. на 4.75%)	$ 6,000,000.00
Уділи (800,000 по $7.50 за уділ)	6,000,000.00
Надвишка	9,000,000.00
Нерозділені зиски	2,603,742.44
Резерви*	4,500,000.00
Разом капіталу	$ 28,103,742.44
Разом зобов'язання і капіталу	$333,661,476.41

*Та резерва є повністю до диспозиції на покриття втрат позичок, які можуть виникнути в майбутності і створена з нагромаджених зисків через Раду Директорів, після апробованої формули Департаменту Скарбу З'єднаних Держав і через Internal Revenue Service.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ
Українського Народного Союзу

П'ЯТНИЦЯ, 20-го СІЧНЯ 1967 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 170 Відд. о год. 6-ій веч. в домівці УНДому. — І. Грабар, пред., Д. Дидик, секр., С. Микитюк, кас.

СУБОТА, 21-го СІЧНЯ 1967 р.

ЧЕСТЕР, Па. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 156 Відд. о год. 7:30 веч. Проситься членство прибути, бо є багато справ до полагодження. Склад уряду на 1967 рік: І. Янчак, предс., Н. Яцик, заст., В. Новак, секр., В. Крамар, заст., В. Трач, кас., О. Злупка, заст., Контр. Комісія: В. Волянський, Д. Кучера. Контр. хворих: І. Кечула, К. Нодіс. — Управа.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. Дж. Збори Т-ва ім. І. Франка — 372-ий Відділ о год. 6:30 веч. в Іґол Гол, 210 Чорч ст. Склад управи на 1967 рік: С. Дубей, предс., Г. Довбуш, заступ., И. Ярема, секр., В. Хомут. заст., І. Головка, касир, С. Донишин, рек. секр., А. Кручак, заст. Контр. Комісія: В. Реновець, С. Завадовський, В. Добайло. Опікуни хворих: Анна Ярема і М. Дубас. Проситься всіх членів прибути на збори. — Управа.

АМСТЕРДАМ, Н. И. Місячні збори Т-ва ім. І. Франка — 266 Відд. о год. 7:30 веч. в залі Укр. Горож. Клюбу при 3-5 Теллер вул. Уряд просить всіх членів прибути на збори і вислухати звітів із діяльности Відділу за 1966 рік. Управа на рік 1967: Д. Олійник, гол., Ю. Грицай, касир, В. Труфин, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Збори Т-ва Чор. Січ — 14 Відд. в год. 7-ій веч. при 506 18th Ave., cor. 12th St. в Січовій залі. Проситься членів прийти на означений час і вирівняти залеглі вкладки. — В. Роговський, предс., Ф. Мікулинець, кас., М. П. Отрок, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Загальні річні збори Т-ва Мир — 324 Відд. о год. 7-ій веч. в Укр. Клюбі при 23 і Бравн вулицях. Просимо прибути, вибрати новий уряд і вирівняти членські вкладки. — І. Струк, секр.

НЮ ЙОРК, Н. И. Річні звичайні загальні збори Т-ва „Верховина" — Відд. 184, в год. 4-ій по пол. в домівці В-ва „Булава", 423 Схід 9-та вул. На порядку нарад: звіти за 1966 р., дискусія, уділення абсолюторії та вибір нових: управи і Контр. Комісії. Просимо всіх членів взяти участь у зборах. — полк. П. Содоль-Зілинський, предс., Б. Ластовецький, секретар.

БРУКЛИН, Н. И. Загальні збори Б-ва св. о. Миколая — 293 Відд. в год. 7:30 веч., в залі церкви о. Миколая, 258 — 19-та вул. На зборах як звичайно, будуть звіти з праці Відділу, плян праці на біжучий рік, особливо кампанія за приєднування членів до УНС. Також вибір уряду на 1967 р. Всі члени, які залягають з вкладками, повинні їх на зборах вирівнати. Проситься всіх членів хоч раз в рік взяти участь в тих зборах. — І. Ткачук, гол., Марія Демидчук, секр.

НЕДІЛЯ, 22-го СІЧНЯ 1967 р.

КУРТІС БЕЙ, Мд. Річні загальні збори Б-ва св. Петра і Павла — 81 Відд. о год. 2-ій по пол., в залі парафіяльного дому, 1506 Church St. Проситься всіх членів прибути. — П. Зазуляк, предс., І. Грецьківський, касир, А. Лукіянчук, секр.

ЙОНКЕРС, Н. И. Річні збори Т-ва Подільська Січ — 8-ий Відд. о год. 4-ій по пол., зараз після Академії в церковній залі. — В. Козіцький, предс., В. Мандзій, секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Річні збори Т-ва І. Франка — 97-ий Відд., о год. 2-ій по пол. в церковній залі під чис. 47 Говп аве. Є важна справа до полагодження. Проситься членство обов'язково взяти участь в зборах. — Управа.

Що писала „Свобода" 50 років тому

„З біжучої хвилі"
(„Свобода" ч. 1 з 2 січня 1917)

„... Ще одна сумна вістка прийшла до нас зі старого краю. Знову нові болючі втрати. Свояк о. И. Чаплинського з Перт Амбой, Н. Дж., о. Іван Бачинський, котрий находиться тепер в російській неволі в Астрахані, прислав до нього лист, датований 16 листопада 1916, а в нім доносить, що у Вороніжі (в Росії) помер бувший віце-ректор Духовної семінарії у Львові о. д-р Дмитро Яремко. Також доносить, що у Відні помер д-р Евген Озаркевич, лікар і звісний громадський діяч у Львові, а крім того померли соймовий посол д-р Іван Макух (адвокат у Товмачі) і парляментарний посол д-р Лев Бачинський (адвокат в Станиславові). Д-р І. Макух і д-р Л. Бачинський були головними провідниками Радикальної партії".

(Від Редакції: Ця вістка була правильна тільки щодо особи д-ра Евгена Озаркевича. Д-р Лев Бачинський був ще послом до Варшавсннького сойму в р.р. 1928 - 30 і помер у 1930 р. у Станиславові, а д-р Іван Макух був членом Сенату у Варшаві в р.р. 1928 - 35 і помер щойно 1946 р. у Зальцбурзі).

„Христос Раждається"

„Свобода" ч. 3 з 6 січня 1917

„... Вже третій рік, як світлий ангел, той віщун радости і спокою, сховався за чорні хмари, з яких огненні і смертоносні блискавки з гуком грому на наш нещасний бідний український нарід сипляться. Ген за морем, у нашій вітчині ангел смерти вже третій рік царює. Тепла кров українська зрошує білі, снігові покривала, а тисячі синів Церкви й України під червоним від крови снігом нинішній день Різдва Христового святкують... Новонароджений Ісус, який своїм приходом на світ приніс потіху і радість цілому світові, най потішить і наш нещасний нарід український... Най обітре його горячі і гіркі сльози... та й допоможе на другий рік колядувати на святій рідній землі — Свобідної, Вільної, Незалежної України. — о. Володимир Сполітакевих, предсідатель „Просвітної Комісії" У.С.Союза.

ТАРЗАН. ч. 5746. Еспанець атакує!

Хуан ричав. — Ніхто не посміє пограбувати мій скарб, мою спадщину!

Він кинув між із смертельною докладністю...

Але мавполюд, проникливо, заалярмований, зумів уникнути блискучого леза!